



Senie latviešu tautas ticējumi teic, ka 2. februārī svinama **Sveču diena**. Latvieši pat visu februāri izsenis dēvējuši par sveču mēnesi. Šajā dienā parasti lēja sveces no aitu taukiem vai vaska. Ir ticējums, ka tieši Sveču dienā lietās sveces deg visgaišāk un izlietojas vistaupīgāk. Svarīgi, lai cilvēks sveces lietu ar prieku un labā garastāvoklī, jo tad, ja lējējs bijis dusmīgs, sveces deg ar tumšu liesmu un sprakšķ.

Līdz mūsdienām Sveču dienas tradīcijas maz saglabājušās. No tām, kas vēl zināmas, var minēt laika pareģošanu, sveču liešanu un dedzināšanu – kā patīkamu, relaksējošu nodarbi, kas, protams, piekoptama ne vien svētkos, bet arī ikdienā, kad vien dvēsele alkst pēc gaismas un miera.

Mūsu iestādē Sveču diena un pat visa nedēļa ir laiks, kad bērni mācās dažādos veidos pagatavot sveces. Vispatīkamākā, protams, ir vaska sveču gatavošana, baudot vaska dabisko smaržu.

Vēl sveču dienas kontekstā grupās tiek runāts par **ugunsdrošību**, par ko svarīgi padomāt, ja vēlamies baudīt patīkamās izjūtas, ko sniedz sveču liesmas.



Sagatavoja mūzikas skolotāja Māra Smerotkina